

men når en statsminister sætter en sammenhæng ind i et større perspektiv og beskriver motiverne for sine handlinger, så bliver det hånligt kaldt for en forelæsning. Den er ikke rigtig god, vil jeg sige til fru Tørnæs.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, der er noget proportionsforvrængning i, at Venstres ordfører, fru Ulla Tørnæs, næsten kan få det fremstillet som et fundamentalt angreb på menneskerettighederne og på den internationale retsorden, at nogle østrigske ambassadører ikke bliver inviteret til middag rundt omkring i Europas hovedstæder. Jeg synes, det er fuldstændig ude af proportioner.

Men jeg har to spørgsmål til Venstres ordfører:

Venstres ordfører gjorde meget ud af at snakke om demokratiets spilleregler og om, at der nu blev sanktioneret imod et flertal af østrigeres ønsker, osv. Derfor vil jeg godt spørge: Gik det konservative parti i Østrig til valg på, at det ville lave et samarbejde med Jörg Haider? Var en samlingsregering med Jörg Haider deres valgsløjan? Det kunne jeg godt tænke mig at få at vide af Venstres ordfører.

Det andet, jeg godt kunne tænke mig at vide, er: Når nu Europarådet samles om nogle ganske få dage og skal diskutere et forslag om, at man skal sætte Østrig under overvågning – ikke sanktioner, men sætte Østrig under overvågning – hvad vil Venstre så stemme? Hvad vil Venstres repræsentanter stemme i Europarådet?

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Hr. Claus Larsen-Jensen spørger til Venstres opfattelse af Belgiens rolle i indførelsen af sanktioner mod Østrig. Vi har selvfølgelig haft kontakt med Guy Verhofstadt, og det var bl.a. den vej rundt, vi fik påvist, at statsministeren havde talt med Verhofstadt.

Statsministeren vidste på et tidspunkt ikke, hvorvidt Verhofstadt havde deltaget i det samme møde, som statsministeren havde deltaget i, men det fik vi jo så påvist den vej rundt. Betydningfuldt nok var det ikke noget, statsministeren selv var parat til eller i stand til at fortælle om. Men i hvert fald fik vi den vej rundt påvist, at Verhofstadt og statsministeren havde talt sammen, og at man også havde talt om indførelse af en fælles reaktion eller aktion imod Østrig, på

trods af at det blev benægtet i den danske debat herhjemme.

Naturligvis er regeringslederne i Europa folkevalgte, lige så vel som Wolfgang Schäussel er folkevalgt i Østrig. Sådan er det, vil jeg sige til hr. Melchior.

Jeg forstår ikke helt, at såvel hr. Arne Melchior som fru Elisabeth Arnold farer op over, at jeg følte mig hensat til en forelæsning på Københavns Universitet, for jeg mente jo ikke, at det på nogen måde var forkert, det, statsministeren sagde. Jeg mente måske bare, at der var nogle andre ting, som var mindst lige så relevante at påpege i en forespørgselsdebat om det tema, som vi diskuterer i dag.

Til hr. Søren Søndergaard vil jeg sige, at mig bekendt gik IVP, altså det konservative folkeparti, til valg på en regeringsændring, og vi ved jo alle, at der var lange regeringsforhandlinger. Undervejs var der jo også meget tætte kontakter mellem socialisterne og FPÍ. De kunne imidlertid ikke blive enige, og socialdemokraterne og de konservative kunne heller ikke blive enige, og så er det vel meget naturligt, at man forsøger at finde en flertalskonstellation.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen Dansk Folkeparti synes, det lyder tiltalende, at Venstre nu siger, at vi ikke skulle have indført sanktionerne. Et nærliggende spørgsmål vil jo selvfølgelig være: Hvis nu hr. Anders Fogh Rasmussen som regeringschef var blevet kontaktet, hvordan ville man så egentlig have forholdt sig?

Jeg vil godt spørge fru Ulla Tørnæs om en ting, for jeg vil bestemt fastholde, at det her er i EU-regi. Alt taler for, at det er EU, der har indført de her sanktioner eller denne her aktion og ikke, som fru Helle Degn sagde, på rent juridisk grundlag, men det er rent faktisk det, vi taler om. Når nu man fra Venstres side mener, at vi ikke skulle have indført sanktionerne, hvorfor vil man så ikke gå med til at ophæve dem individuelt? Hvad skal der til, for at de bliver ophævet?

Jeg vil godt spørge fru Ulla Tørnæs: Hvis nu Danmark og Norge, et land uden for EU, hen ad vejen finder ud af, at det her faktisk er en fuldstændig tåbelig aktion – Østrig kan ikke være tjent med den, vi andre kan heller ikke, demokratiet kan slet ikke – kunne man så forestille sig, at de gik sammen om at ophæve de